

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

8. července 2021*

„Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 1 a čl. 10 písm. b) – Odborné kvalifikace získané v několika členských státech – Podmínky získání – Absence dokladu o dosažené kvalifikaci – Články 45 a 49 SFEU – Pracovníci – Svoboda usazování“

Ve věci C-166/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud Litvy) ze dne 8. dubna 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 22. dubna 2020, v řízení

BB

proti

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení L. Bay Larsen (zpravodaj), předseda senátu, C. Toader a M. Safjan, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za litevskou vládu V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, jako zmocněnkyní,
- za nizozemskou vládu M. K. Bulterman, jakož i J. Langerem, jako zmocněnci,
- za rakouskou vládu A. Poschem, jakož i J. Schmoll a E. Samoilovou, jako zmocněnci,
- za norskou vládu I. Meinich a K. S. Borge, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: litevština.

– za Evropskou komisi původně L. Armati a A. Steiblytė, jakož i S. L. Kalėdou a H. Støvlbækem, poté L. Armati a A. Steiblytė, jakož i S. L. Kalėdou, jako zmocnėnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 1 a článku 10 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. 2005, L 255, s. 22), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013 (Úř. věst. 2013, L 354, s. 132) (dále jen „směrnice 2005/36“), článků 45 a 49 SFEU, jakož i článku 15 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi BB a Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (ministerstvo zdravotnictví Litevské republiky) (dále jen „ministerstvo zdravotnictví“) ve věci odmítnutí tohoto ministerstva uznat odbornou kvalifikaci BB.

Právní rámec

- 3 Článek 1 směrnice 2005/36, nadepsaný „Účel“, v prvním pododstavci stanoví:
„Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členský stát, který podmiňuje přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon na svém území získáním určité odborné kvalifikace (dále jen ‚hostitelský členský stát‘), uznává pro přístup k tomuto povolání a jeho výkon odborné kvalifikace nabyté v jednom nebo více jiných členských státech (dále jen ‚domovský členský stát‘), které jejich držitele opravňují vykonávat v tomto členském státě stejné povolání.“
- 4 Článek 4 této směrnice, nadepsaný „Účinky uznání“, stanoví:
„1. Uznání odborné kvalifikace hostitelským členským státem umožňuje, aby oprávněné osoby měly v tomto členském státě přístup ke stejnému povolání, pro které získaly kvalifikaci v domovském členském státě, a vykonávaly je v hostitelském členském státě za stejných podmínek jako jeho státní příslušníci.
2. Pro účely této směrnice se povolání, které chce žadatel vykonávat v hostitelském členském státě, považuje za stejné, jako je povolání, pro které získal kvalifikaci v domovském členském státě, pokud jsou činnosti, které zahrnuje, srovnatelné.
[...]"
- 5 Článek 4f směrnice 2005/36, nadepsaný „Částečný přístup“, v odstavci 6 uvádí, že se tento článek nevztahuje na odborníky, kteří využívají automatické uznávání svých odborných kvalifikací podle hlavy III kapitol II, III a IIIa této směrnice.

- 6 Článek 10 písm. b) uvedené směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, obsažený v kapitole I hlavy III této směrnice týkající se „[o]becného systému uznávání dokladů o odborné kvalifikaci“, stanoví:

„Tato kapitola se použije na všechna povolání, na která se nevztahují kapitoly II a III této hlavy a v níže uvedených případech, kdy žadatel ze zvláštních a výjimečných důvodů nespĺňuje podmínky stanovené v těchto kapitolách:

[...]

- b) pro lékaře se základní odbornou přípravou, specializované lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, zubní lékaře, specializované zubní lékaře, veterinární lékaře, porodní asistentky, farmaceuty a architekty, pokud migrující osoba nespĺňuje požadavky skutečné odborné praxe v souladu se zákonem podle článků 23, 27, 33, 37, 39, 43 a 49“.
- 7 Článek 21 směrnice 2005/36, nadepsaný „Zásada automatického uznávání“, který je obsažen v kapitole III hlavy III této směrnice, nadepsané „Uznávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu“, v odstavci 1 prvním pododstavci stanoví:

„Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci zajišťující přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a specializovaného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, specializovaného zubního lékaře, veterinárního lékaře, farmaceuta a architekta uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1, které spĺňují minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v člancích 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.“

- 8 Článek 23 uvedené směrnice, nadepsaný „Nabytá práva“, v odstavci 1 stanoví:

„Aniž jsou dotčena specifická nabytá práva dotyčných profesí, v případech, kdy doklady o dosažené kvalifikaci lékaře, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a specializovaného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, specializovaného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta, jichž jsou státní příslušníci členských států držiteli, nevyhovují všem požadavkům na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, uzná každý členský stát jako dostatečný důkaz doklady o dosažené kvalifikaci, které byly vydány těmito členskými státy, dokládají-li úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před referenčními dny stanovenými v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 9 BB absolvovala ve Spojeném království čtyřleté studium farmacie a dne 18. července 2013 získala titul magistry farmacie. Po dobu 26 týdnů (6 měsíců) absolvovala praxi v lékárně, za niž obdržela příznivé hodnocení a odpovídající kredity.

- 10 Ve Spojeném království se oprávnění vykonávat činnost farmaceuta nabývá po čtyřech letech studia a dvanácti měsících odborné praxe. BB přitom neabsolvovala dvanáct měsíců odborné praxe požadované v tomto členském státě k získání kvalifikace farmaceuta, neboť se musela z osobních důvodů vrátit do Litvy.
- 11 Dne 23. července 2014 vydalo Studijų kokybės vertikimo centras (Centrum pro posuzování kvality ve vysokoškolském vzdělávání, Litva) osvědčení o rovnocennosti diplomu BB s magisterským titulem vydávaným v Litvě po absolvování integrovaného studijního programu farmacie. Toto centrum uvedlo, že toto osvědčení nepředstavuje uznání odborné kvalifikace, neboť takové uznávání spadá do výlučné pravomoci ministerstva zdravotnictví.
- 12 Dne 6. srpna 2014 požádala BB uvedené ministerstvo o uznání její kvalifikace. Uvedené ministerstvo konstatovalo, že doklady předložené BB osvědčují její akademickou přípravu, avšak nikoli odbornou kvalifikaci, neboť není jasné, ve kterém členském státě má být absolvováno zbývajících šest měsíců praxe.
- 13 V září 2014 bylo vyhláškou Lietuvos sveikatos mokslų universiteto rektorius (rektor lékařské univerzity v Litvě) povoleno BB studium a s touto univerzitou uzavřela smlouvu, na základě které absolvovala zbývajících šest měsíců praxe v oboru farmacie. Dne 27. května 2015 jí uvedená univerzita vydala osvědčení potvrzující absolvování této praxe.
- 14 BB požádala Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba (Státní ústav pro kontrolu léčiv, Litva) při ministerstvu zdravotnictví o vydání licence k výkonu povolání farmaceuta. Za tímto účelem vycházela z osvědčení zmíněného v předchozím bodě. Dne 1. června 2015 tento ústav BB sdělil, že k získání této licence musí předložit doklad potvrzující uznání její odborné kvalifikace v Litvě. Dne 9. června 2015 BB znovu podala žádost o uznání odborné kvalifikace u ministerstva zdravotnictví, přičemž k ní připojila mimo jiné osvědčení uvedené v bodě 13 tohoto rozsudku.
- 15 Dne 3. července 2015 uvedený ústav po posouzení žádosti BB nevydal požadovanou licenci k výkonu povolání farmaceuta.
- 16 Nařízením č. V-902 ze dne 24. července 2017 ministerstvo zdravotnictví odmítlo uznat odbornou kvalifikaci BB, o čemž ji informovalo dopisem ze dne 28. července 2017. Toto nařízení uvádí, že BB nezískala odbornou kvalifikaci farmaceuta v členském státě Evropské unie.
- 17 BB napadla uvedené nařízení u odvolací komise, která jej rozhodnutím ze dne 13. září 2017 potvrdila. Tato komise odůvodnila své rozhodnutí tím, že směrnice 2005/36 a potažmo vnitrostátní zákon provádějící tuto směrnici se vztahují pouze na osoby, které získaly odbornou kvalifikaci v jiném členském státě než v hostitelském členském státě a mají doklad o dosažené kvalifikaci.
- 18 BB napadla rozhodnutí ministerstva zdravotnictví a odvolací komise u Vilniaus apygardos administracinis teismas (krajský správní soud ve Vilniusu, Litva). Rozsudkem ze dne 27. února 2018 tento soud žalobu BB zamítl jako neopodstatněnou.
- 19 Proti uvedenému rozsudku byl podán kasační opravný prostředek k Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud Litvy).

- 20 Podle předkládajícího soudu splnila BB podmínky vyžadované právem Spojeného království pro získání odborné kvalifikace farmaceuta, a sice absolvování čtyřletého odborného studia a dvanáctiměsíční praxe v lékárně, z čehož šest měsíců odborné praxe absolvovala ve Spojeném království a šest měsíců v Litvě. Pokud by BB splnila všechny tyto podmínky v jediném členském státě, tj. ve Spojeném království, získala by doklad o dosažené kvalifikaci farmaceuta, který by byl na základě zásady automatického uznávání zakotvené v článku 21 směrnice 2005/36 uznán v Litvě.
- 21 Vzhledem k tomu, že se BB nemůže dovolávat režimu automatického uznávání stanoveného v článku 21 směrnice 2005/36, i když v podstatě splňuje podmínky odborné kvalifikace stanovené v článku 44 této směrnice, je třeba podle předkládajícího soudu určit, zda musí být článek 10 písm. b) uvedené směrnice vykládán v tom smyslu, že se použije v případě, kdy dotyčná osoba nezískala doklad o dosažené kvalifikaci farmaceuta, ačkoli prakticky splnila podmínky vyžadované k získání této odborné kvalifikace nejen v jednom, nýbrž v několika členských státech včetně hostitelského členského státu. Předkládající soud má za to, že je třeba rovněž určit, zda v tomto případě musí být ustanovení hlavy III kapitoly I směrnice 2005/36 vykládána v tom smyslu, že orgány příslušné v oblasti uznávání kvalifikací jsou povinny posoudit obsah všech dokladů předložených dotyčnou osobou, které mohou prokázat její odbornou kvalifikaci, jakož i to, že odborná příprava, kterou osvědčují, splňuje podmínky pro získání dotyčné odborné kvalifikace v hostitelském členském státě, a případně použít vyrovnávací opatření.
- 22 Vzhledem k tomu, že se obecný systém uznávání stanovený směrnicí 2005/36 použije pouze v některých případech, předkládající soud se kromě toho táže, zda se BB může domáhat uznání své odborné kvalifikace s poukazem na články 45 a 49 SFEU, jakož i na článek 15 Listiny.
- 23 Za těchto podmínek se Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Nejvyšší správní soud Litvy) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je třeba čl. 10 písm. b) směrnice [2005/36], vykládaný s ohledem na její účel uvedený v článku 1, vykládat tak, že se použije na situaci, kdy určitá osoba nezískala doklad o dosažené kvalifikaci, protože i když potenciálně splnila požadavky nezbytné pro získání odborné kvalifikace, došlo k tomu v několika členských státech Evropské unie, a nikoliv v jediném členském státě? Má být kapitola I (Obecný systém uznávání dokladů o odborné kvalifikaci) hlavy III směrnice [2005/36] v případě, kdy určitá osoba nezískala doklad o dosažené kvalifikaci z důvodu, že potenciálně splnila požadavky nezbytné pro získání odborné kvalifikace v několika členských státech Evropské unie, avšak nikoliv v jediném členském státě, vykládána tak, že orgán příslušný k uznávání kvalifikací je povinen posoudit obsah všech dokumentů předložených touto osobou, které mohou prokázat její odbornou kvalifikaci, [a soulad odborné kvalifikace, kterou dokládají], s požadavky stanovenými v hostitelském členském státě, a, je-li to nezbytné, použít vyrovnávací opatření?
- [2] Je třeba v takové situaci, jako je situace v původním řízení, kdy navrhovatelka potenciálně splnila požadavky nezbytné pro získání odborné kvalifikace farmaceuta pro účely článku 44 obsaženého v oddíle 7 kapitoly III [hlavy III] směrnice [2005/36], avšak k jejich splnění došlo v několika členských státech Evropské unie, a nikoliv v jediném členském státě, a nemá proto doklad o odborné kvalifikaci podle bodu 5.6.2 přílohy V směrnice [2005/36], vykládat články 45 a 49 SFEU a článek 15 Listiny tak, že příslušné orgány hostitelského členského státu jsou povinny posoudit odbornou přípravu navrhovatelky a porovnat ji s odbornou přípravou vyžadovanou v hostitelském členském státě a rovněž posoudit obsah předložených

dokumentů, které mohou prokázat odbornou kvalifikaci, [a soulad odborné kvalifikace, kterou dokládají] s požadavky stanovenými pro získání odborné kvalifikace v hostitelském členském státě, a je-li to nezbytné, použít vyrovnávací opatření?“

K první otázce

- 24 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 2005/36, a konkrétně její článek 1 a čl. 10 písm. b), vykládána v tom smyslu, že se použije na situaci, kdy osoba žádající o uznání odborné kvalifikace v hostitelském členském státě nezískala doklad o dosažené kvalifikaci, který by osvědčoval její odbornou kvalifikaci, v jiném členském státě, a pokud ano, zda musí být ustanovení hlavy III kapitoly I této směrnice vykládána v tom smyslu, že orgán příslušný k uznávání odborné kvalifikace je povinen posoudit obsah všech dokumentů předložených dotčenou osobou, které mohou doložit její kvalifikaci, již získala v několika členských státech, jakož i soulad odborné přípravy, kterou osvědčují, s požadavky stanovenými v hostitelském členském státě k získání odborné kvalifikace, a je-li to nezbytné, použít vyrovnávací opatření.
- 25 V tomto ohledu je třeba uvést, že pokud jde o cíl směrnice 2005/36, z jejích článků 1 a 4 vyplývá, že hlavním cílem vzájemného uznávání je umožnit tomu, kdo má odbornou kvalifikaci, která mu umožňuje přístup k regulovanému povolání v jeho domovském členském státě, přístup ke stejnému povolání, pro které získal kvalifikaci v domovském členském státě, a vykonávat je v hostitelském členském státě za stejných podmínek jako jeho státní příslušníci (rozsudek ze dne 16. dubna 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, bod 36).
- 26 Předpokladem pro vzájemné uznávání odborných kvalifikací, na které se vztahuje uvedená směrnice, tedy je, že žadatel má vzdělání, které ho v domovském členském státě kvalifikuje k výkonu regulovaného povolání.
- 27 Tak je tomu bez ohledu na režim uznávání odborných kvalifikací, tedy neohledě na to, zda se jedná o obecný systém uznávání ve smyslu hlavy III kapitoly I směrnice 2005/36, nebo režim automatického uznávání ve smyslu hlavy III kapitol II, III a IIIa této směrnice.
- 28 Z toho vyplývá, že článek 10 směrnice 2005/36, který vymezuje oblast působnosti obecného systému uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci stanoveného v kapitole I hlavy III této směrnice, nemůže na základě svého písmene b) hostitelskému členskému státu ukládat, aby přezkoumával doklady žadatele o dosažené kvalifikaci, který nemá kvalifikaci potřebnou k výkonu povolání farmaceuta v členském státě svého původu, protože toto by bylo v rozporu s cílem uvedené směrnice (obdobně viz rozsudek ze dne 16. dubna 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, body 24 a 37).
- 29 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první otázku odpovědět tak, že směrnice 2005/36, a konkrétně její článek 1 a čl. 10 písm. b), musí být vykládána v tom smyslu, že se nepoužije na situaci, kdy osoba žádající o uznání odborné kvalifikace nezískala doklad o dosažené kvalifikaci, který ji v domovském členském státě kvalifikuje k výkonu regulovaného povolání.

K druhé otázce

- 30 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda musí být články 45 a 49 SFEU, jakož i článek 15 Listiny vykládány v tom smyslu, že v situaci, kdy dotčená osoba nemá doklad osvědčující její odbornou kvalifikaci farmaceuta ve smyslu přílohy V bodě 5.6.2 směrnice

2005/36, ale odborné dovednosti v tomto oboru nabyta jak v domovském členském státě, tak v hostitelském členském státě, příslušné orgány hostitelského státu musí v případě, že jim byla předložena žádost o uznání odborné kvalifikace, posoudit tyto dovednosti a porovnat je s dovednostmi požadovanými hostitelským členským státem k výkonu povolání farmaceuta.

- 31 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 15 odst. 2 Listiny, podle kterého může každý občan Unie svobodně hledat zaměstnání, pracovat a usadit se v kterémkoli členském státě, upravuje zejména volný pohyb pracovníků zaručený v článku 45 SFEU a svobodu usazování zaručenou v článku 49 SFEU (rozsudek ze dne 8. května 2019, PI, C-230/18, EU:C:2019:383, bod 53).
- 32 Podle čl. 52 odst. 2 Listiny platí, že práva uznaná Listinou, jež jsou podrobněji upravena ve Smlouvách, jsou vykonávána za podmínek a v mezích v nich stanovených. Výklad článku 15 odst. 2 Listiny proto v tomto případě jde ruku v ruce s výkladem článků 45 a 49 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. července 2013, Gardella, C-233/12, EU:C:2013:449, bod 39).
- 33 Z toho vyplývá, že pro účely odpovědi na druhou otázku postačí odkázat na články 45 a 49 SFEU.
- 34 Je třeba také připomenout, že orgány členského státu rozhodující o žádosti státního příslušníka Unie o povolení k výkonu povolání, k němuž je přístup podle vnitrostátní právní úpravy podmíněn získáním diplomu, odborné kvalifikace nebo doby odborné praxe, jsou povinny zohlednit všechny diplomy, osvědčení a ostatní doklady, jakož i relevantní praxi dotyčné osoby tím, že srovnají dovednosti osvědčené těmito doklady a tuto praxi se znalostmi a kvalifikací požadovanou vnitrostátní právní úpravou (rozsudek ze dne 22. ledna 2002, Dreessen, C-31/00, EU:C:2002:35, bod 24 a citovaná judikatura).
- 35 Vzhledem k tomu, že tato judikatura je pouze soudcovským vyjádřením zásady, která je vlastní základním svobodám zakotveným ve Smlouvě o FEU, nemůže tato zásada ztratit na právní síle z důvodu, že byly přijaty směrnice o vzájemném uznávání diplomů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. ledna 2002, Dreessen, C-31/00, EU:C:2002:35, bod 25 a citovaná judikatura).
- 36 Jak totiž vyplývá z čl. 53 odst. 1 SFEU, účelem takových směrnic je usnadnit vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci stanovením společných pravidel a kritérií, které povedou v co největším možném rozsahu k automatickému uznávání zmíněných diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci. Jejich účelem ale není ztížit uznávání takových diplomů, osvědčení a dalších dokladů o dosažené kvalifikaci v situacích, které spadají mimo oblast jejich působnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. ledna 2002, Dreessen, C-31/00, EU:C:2002:35, bod 26).
- 37 Tyto závěry platí zejména pro směrnici 2005/36, která byla konkrétně přijata na základě čl. 47 odst. 1 ES (nyní čl. 53 odst. 1 SFEU).
- 38 V takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, která – jak vyplývá z odpovědi na první otázku – nespadá do působnosti směrnice 2005/36, musí dotyčný hostitelský členský stát splnit své povinnosti v oblasti uznávání odborných kvalifikací připomenuté v bodě 34 tohoto rozsudku, které platí pro situace, na které se vztahuje jak článek 45 SFEU, tak článek 49 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. září 2000, Hocsman, C-238/98, EU:C:2000:440, bod 21, a ze dne 6. října 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, body 46 a 54).

- 39 Pokud lze po srovnávacím přezkumu diplomů dospět k závěru, že znalosti a kvalifikace osvědčené zahraničním diplomem odpovídají znalostem a kvalifikaci požadovaným vnitrostátními předpisy, je hostitelský členský stát povinen uznat, že tento diplom splňuje jím stanovené podmínky. Pokud je naopak ze srovnání zřejmé, že rovnocennost mezi těmito znalostmi a kvalifikací a znalostmi a kvalifikací požadovanými vnitrostátními předpisy je pouze částečná, má tento členský stát právo požadovat po dotyčné osobě, aby prokázala, že získala chybějící znalosti a kvalifikaci (rozsudek ze dne 6. října 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 57 a citovaná judikatura).
- 40 V tomto ohledu je na příslušných vnitrostátních orgánech, aby posoudily, zda znalosti získané v hostitelském členském státě konkrétně v rámci praxe mohou sloužit k prokázání, že osoba získala chybějící znalosti (rozsudek ze dne 6. října 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 58 a citovaná judikatura).
- 41 Pokud naopak z uvedeného srovnávacího přezkumu vyloučí podstatné rozdíly mezi obsahem odborné přípravy absolvované žadatelem a odbornou přípravou požadovanou v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány uplatnit vyrovnávací opatření k vyrovnání těchto rozdílů (viz zejména rozsudek ze dne 2. prosince 2010, Vandorou a další, C-422/09, C-425/09 a C-426/09, EU:C:2010:732, bod 72).
- 42 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že články 45 a 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v situaci, kdy dotčená osoba nemá doklad osvědčující její odbornou kvalifikaci farmaceuta ve smyslu přílohy V bodě 5.6.2 směrnice 2005/36, ale odborné dovednosti v tomto oboru nabyta jak v domovském členském státě, tak v hostitelském členském státě, příslušné orgány hostitelského státu musí v případě, že jim byla předložena žádost o uznání odborné kvalifikace, posoudit tyto dovednosti a porovnat je s dovednostmi požadovanými hostitelským členským státem pro přístup k povolání farmaceuta. Odpovídají-li tyto dovednosti těm, které vyžadují vnitrostátní předpisy hostitelského členského státu, je tento stát povinen je uznat. Pokud naopak z tohoto srovnávacího přezkumu vyplývá, že rovnocennost mezi těmito dovednostmi je pouze částečná, má hostitelský členský stát právo požadovat po dotyčné osobě, aby prokázala, že získala chybějící znalosti a kvalifikaci. Je na příslušných vnitrostátních orgánech, aby případně posoudily, zda znalosti získané v hostitelském členském státě konkrétně v rámci praxe mohou sloužit k prokázání, že dotčená osoba získala chybějící znalosti. Pokud z uvedeného srovnávacího přezkumu vyloučí podstatné rozdíly mezi obsahem odborné přípravy absolvované žadatelem a odbornou přípravou požadovanou v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány uplatnit vyrovnávací opatření k vyrovnání těchto rozdílů.

K nákladům řízení

- 43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, a konkrétně její článek 1 a článek 10 písm. b) musí být vykládány v tom smyslu, že se nepoužijí na situaci, kdy osoba žádající o uznání odborné kvalifikace nezískala doklad o dosažené kvalifikaci, který ji v domovském členském státě kvalifikuje k výkonu regulovaného povolání.
- 2) Články 45 a 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v situaci, kdy dotčená osoba nemá doklad osvědčující její odbornou kvalifikaci farmaceuta ve smyslu přílohy V bodu 5.6.2 směrnice 2005/36, ve znění směrnice 2013/55, ale odborné dovednosti v tomto oboru nabyta jak v domovském členském státě, tak v hostitelském členském státě, příslušné orgány hostitelského státu musí v případě, že jim byla předložena žádost o uznání odborné kvalifikace, posoudit tyto dovednosti a porovnat je s dovednostmi požadovanými hostitelským členským státem pro přístup k povolání farmaceuta. Odpovídají-li tyto dovednosti těm, které vyžadují vnitrostátní předpisy hostitelského členského státu, je tento stát povinen je uznat. Pokud naopak z tohoto srovnávacího přezkumu vyplyne, že rovnocennost mezi těmito dovednostmi je pouze částečná, má hostitelský členský stát právo požadovat po dotyčné osobě, aby prokázala, že získala chybějící znalosti a kvalifikaci. Je na příslušných vnitrostátních orgánech, aby případně posoudily, zda znalosti získané v hostitelském členském státě konkrétně v rámci praxe mohou sloužit k prokázání, že dotčená osoba získala chybějící znalosti. Pokud z uvedeného srovnávacího přezkumu vyplynou podstatné rozdíly mezi obsahem odborné přípravy absolvované žadatelem a odbornou přípravou požadovanou v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány uplatnit vyrovnávací opatření k vyrovnání těchto rozdílů.

Podpisy.